

Денъ-тъ му (син. именъ-денъ) его именины: Сящо така опивать за уши-тъ дѣте-то, кога-то му ушіѣтъ новѣ дреха, по голѣмыѣ праздници, и на день-тъ му, виѣсто поздравленіе. Ч. 147. **Отъ денъ на (до) денъ** со дня на день: Раскараль сѣ Каравидо Со неѣста Карабоя Отъ денъ до денъ за неделя. Що сѣ караль Каравидо, Раскараль сѣ Каравидо Со сестра си Ангелина, Що сѣ караль Каравидо Отъ нокъ до нокъ две недели. М. 183. Кой ти даде таа китка, Што га носишъ отъ денъ на денъ, — на главата. В. 20. **Прѣдъ—тоя денъ** за денъ (до): Прѣдъ божичъ тоя денъ, още прѣдъ зора, дѣца-та ходять по къщи-тъ. Ч. 99. **Единъ денъ** однажды, кога-нибудъ: Азъ съмъ младъ и повече въ състояніе да са поуча чрезъ послушаніе-то за да управямъ единъ денъ (*un jour*) нежели днесъ да управямъ. Т. 91. **Онѣзи денъ** третьяго дня: Преди, вчера, онзи денъ Слѣчи ми са видѣхъ нѣчто. И останяхъ измѣненъ. Сб. 113. **На-дни** днями: Що на-дни идвашъ бѣлъ червенъ, А на-дни идвашъ жалтъ зеленъ? З. 143. **На-денъ** днемъ: Рушнала се чюма руменлія, На-денъ бѣе двесте и дваесе, На-нощъ бѣе триста и триесе. Ч. 340.

Дѣнъ и. св. положу, дѣну. **Дѣвамъ** и. да. дѣнусъ, дѣваюсь, скрываюсь, прячусь, исчезаю: Момиче, тънко, високо, Не ми минувай презъ двори, Не ми задѣвай ядове... Че малко ли сѣ монте, Каде да дѣна твоите? З. 82. А дѣ са едѣналь вагленѣтъ? Той са е сжеднилъ сѣ кислородотъ. ѡб. 24. А жена ми отговори, че момчето ся изгубило—безъ да знае тя дѣ ся е дѣнало. X. I, 44. Рыбарятъ, ядосанъ отъ несполучваніето си, нѣмаше на кадъ да ся дѣни. ѡб. 113. Голъ и удрипанъ рѣшихъ да ся дѣна отъ тука и да отидѣ на каждѣто ма отправи чѣстѣта. ѡб. II, 133. Сега хора-та не варять хубаво-то вино на ракъмъ, че нѣмали гдѣ да го дѣнѣтъ или не продаватъ го по 5 пары окж-тъ. Л. Д. 1869. р. 175. А тоя пара гдѣ ся дѣва и что става? ѡб. 1870 р. 78. Вещества-та, кои-то отъ огъни сѣ ся дѣнѣли и отишли въ въздуха, наричѣмы горливы. ѡб. 1873 р. 265. Тѣя пакѣ (на слѣнце-то) едно по друго рядомъ ся видѣтъ и отѣмѣ отъ око, а послѣ пакъ ся явяватъ. ѡб. 1872 р. 113. Работы-ты на злы-ты хора само за чѣсъ докарватъ зло, и дѣла-та на добры-ты людѣ само за чѣсъ докарватъ добро,—на слѣдъ това пакъ ся изравниѣтъ по междѣ си, та ся дѣнѣтъ, а пакъ измысли-ты на оныя людѣ, които работять сѣ умъ—тѣи сѣ безсмъртны. ѡб. 1874 р. 111. **Дѣнъ** главата приклоню голову: На много пѣти бѣхъ рѣшилъ да я напуснѣ и да си дѣна главата нанѣкаждѣ. X. II, 147.

Део'ньюмъ* (*deunum*, s. f. *Arpent qui peut être ensémené avec*